



La nostàlgia del passat, l'esgotament pel present i la dificultat de planificar el futur provoquen desesperança

La complicació per adaptar-se als ritmes accelerats que imposa la digitalització generen malestar psicològic

L'Executiu mira de contrarestar l'abatiment i millorar l'ànim amb la campanya "Prou de distopies: tornem a imaginar un futur millor"

l'hora de pensar solucions per al futur perquè "hi ha una apatia generalitzada cap al sector polític, prioritzen els continguts polaritzants i el clima de crispació i, a més, la sensació política que preval és que es va a la deriva, sense rumb ni estratègia; tot això va arrelant en l'ànim".

Com a alternativa, diu l'antropòleg, "observo que, tant des del punt de vista individual com de les empreses, s'està posant de moda l'estoïcisme; el plantejament que moltes persones fan és entendre quins són els seus límits, què està sota el seu control i què no, i què està a la seva mà canviar per cuidar la seva salut mental".

Padilla, tot i això, creu que la sortida a aquest malestar no arribarà cuidant la nostra salut mental ni posant més psicòlegs

"La sensació que preval és que es va a la deriva, sense rumb ni estratègia, i això cala", apunta Mondragón

a la sanitat pública. "Si pensem que aquest malestar és individual i cal veure com ens apanyem això és incapacitant; el malestar ha de tenir un oposat en què referenciar-se, que per mi és l'ideal de vida bona, i per a aquesta vida no n'hi ha prou amb l'optimisme, amb voler estar bé, fan falta mesures col·lectives i polítiques destinades a facilitar el dret al temps, que avui dia és un dels grans marcadors de classe: temps per poder cuidar, per gaudir-se, per integrar la nostra relació amb el medi ambient", opina.●

M. RIUS Barcelona

"Crec que una part del que ens passa és que estem immersos en un moment d'inflexió en la història per la digitalització, com al seu dia va passar amb la revolució industrial o, abans, amb les transformacions que van donar pas al neolític", assegura Genís Roca, professor universitari i consultor d'empreses especialitzat en transformació digital.

Admet que de motius per al desànim no en falten, i no només per la guerra, els morts per la covid o la inflació, sinó perquè, com que estem en un moment de transició, tenim la certesa que tot canviarà (els bancs, les universitats, l'escola, la feina...) però no sabem com, i les empreses i els polítics actuen amb enfocaments curterministes, cosa que fa que com a societat no tinguem un objectiu compartit a llarg termini, i això és nou i terrible".

Per contra, emfatitza Roca, "la meua intuïció em diu que per sortir del desànim, per ser optimista, cal pensar a llarg termini;

El consultor Genís Roca creu que afrontem una transició que exigeix canvis valents i plans de futur suprageneracionals

"Per ser optimista cal pensar a llarg termini"

allò que és realment ambiciós i transformador requereix temps i organitzar-se per resistir".

En aquest sentit, creu que la digitalització pot i hauria de ser aquest objectiu a llarg termini compartit col·lectivament, com ho va ser la creació d'Europa després de la Segona Guerra Mundial o la incorporació d'Espanya a aquest club europeu després de la dictadura. "En lloc de dedicar-nos a vaticinar totes les desgràcies que provocarà la digitalització, jo poso el

focus en totes les oportunitats que portarà: si tenim la certesa que la tecnologia canviarà la manera de governar, d'aprendre, el lleure... podem personar-nos en aquest debat sobre com han de ser els sistemes de representació política o l'educació i aprofitar aquest impuls per fer un món millor", opina Roca.

Ara bé, coincideix amb l'antropòleg Pablo Mondragón en el fet que cap d'aquests canvis no és possible amb plans curterministes i sense una visió es-

tràtica. "Canviar el sistema educatiu és possible, el problema és el termini: només a Catalunya, hi ha uns 70.000 professors fent classe a Primària i Secundària; si vols que 70.000 persones facin les coses d'una altra manera en dos anys, serà impossible; si ho plantejges a vuit, es pot intentar; quan es va plantejar la idea de construir una unió europea ningú va pensar que era un projecte a tres anys, van entendre que era a 40; el problema és que avui no hi ha gaire gent disposada a acceptar idees a 30 o 40 anys", exemplifica Roca.

I considera que és aquesta falta de visió a llarg termini política i empresarial la que està contribuint a la desesperança i al desànim col·lectiu. "Si davant canvis grans el termini que em dono és molt curt, indica que no ho crec possible, i em deprimeixo; en canvi, si el meu govern o el president de la meua escala em diu que el problema que tenim és molt gros i requerirà temps solucionar-lo, això em dona més esperança, i ara es necessita aquest llarg termini

per ser optimista", comenta.

Subratlla que el seu no és, malgrat el seu optimisme, un discurs bonista. "La digitalització no serà bona per a tothom; en tots els fenòmens que han suposat un punt d'inflexió en la història hi ha hagut segments de població que n'han sortit perjudicats, però en van molts més els qui van millorar la seva posició",

"Transitem per un moment d'inflexió per la digitalització, i el que és transformador requereix temps"

diu. I esmenta el cas de la revolució industrial, que va tenir conseqüències socioeconòmiques transcendents, moltes persones van perdre el seu mitjà de vida i d'altres van continuar en la misèria, "però el percentatge de població que gràcies a la revolució industrial va accedir a condicions de vida digna ha estat el més gran de la història". ●

MANÉ ESPINOSA